

PROCEDURA
de acordare a eşalonării de plată pentru obligațiile fiscale restante
datorate bugetului local către persoanele fizice și juridice

Art. 1 - Pentru obligațiile fiscale și bugetare datorate bugetului local al U.A.T. Valea Ursului , se pot acorda, la cererea contribuabilului, înlesniri sub forma eşalonării la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, în condițiile prezentei hotărâri de consiliu local.

Art. 2 - Prezenta hotărâre de consiliu local se aplică contribuabililor, persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, indiferent de modul de organizare.

Art. 3 -Obiectul eşalonării

(1) Eşalonarea la plată se acordă pentru obligațiile fiscale restante administrate de U.A.T. Valea Ursului , înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta procedură.

(2) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări acordate în temeiul prezentei proceduri, care și-a pierdut valabilitatea;

b) obligațiile fiscale administrate de U.A.T. Valea Ursului care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;

c) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167 din Codul de procedură fiscală, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

d) obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eşalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eşalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente.

e) obligații fiscale în sumă totală mai mică de 1500 lei în cazul persoanelor fizice, 3.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

(3) În scopul acordării eşalonării la plată, sunt asimilate obligațiilor fiscale :

a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

b) creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

Art. 4 - Perioada de eşalonare la plată va fi stabilită astfel:

(1) În cazul persoanelor fizice:

- a) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 1.500-5.000 lei perioada de eşalonare este de 1 an;
- b) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 5.001-10.000 lei perioada de eşalonare este de 2 ani;
- c) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 10.001-15.000 lei perioada de eşalonare este de 3 ani;
- d) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 15.001-20.000 lei perioada de eşalonare este de 4 ani;
- e) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente mai mari de 20.000 lei perioada de eşalonare este de 5 ani.

(2) În cazul persoanelor juridice:

- a) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 5.000-20.000 lei perioada de eșalonare este de 1 an;
- b) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 20.001-50.000 lei perioada de eșalonare este de 2 ani;
- c) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 50.001-80.000 lei perioada de eșalonare este de 3 ani;
- d) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente cuprinse între 80.001-110.000 lei perioada de eșalonare este de 4 ani;
- e) pentru obligații fiscale restante și majorări de întârziere aferente mai mari de 110.001 lei perioada de eșalonare este de 5 ani;

(3) În sensul prezentei proceduri, exigibilitatea obligațiilor fiscale este cea prevăzută la art.167 alin.(5) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru debitorii care nu au în proprietate bunuri în vederea constituirii de garanții în cuantumul prevăzut la art. 9 din prezenta procedură și nici nu pot constitui niciun fel de garanție ori cuantumul garanțiilor constituite este mai mic de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, eșalonarea se acordă pe cel mult 6 luni.

Art. 5 - Condiții de acordare a eșalonării la plată

(1) Pentru acordarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale de către organul fiscal local, contribuabilii trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) situația fiscală a debitorului să corespundă cu realitatea;
- b) să se afle în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și să aibă capacitate financiară de plată pe perioada de eșalonare la plată. Aceste situații se apreciază de organul fiscal competent pe baza programului de restructurare sau de redresare financiară ori a altor informații și/sau documente relevante, prezentate de contribuabil sau deținute de organul fiscal;
- c) să aibă constituită garanția potrivit art. 9 din prezenta procedură;
- d) să nu se afle în procedura insolvenței potrivit legii. Debitorul care se află în procedura insolvenței și dorește eșalonarea la plată poate solicita această înlesnire la plată cu condiția ca până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată să iasă din procedura insolvenței;
- e) să nu se afle în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare;

(2) Pe lângă condițiile prevăzute la alin.(1), contribuabilul trebuie să aibă depuse toate declarațiile fiscale. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), în cazul contribuabililor care nu dețin bunuri în proprietate, situația de dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și capacitatea financiară de plată pe perioada de eșalonare la plată se menționează de contribuabil în cererea depusă potrivit art.5 din prezenta procedură. Organul fiscal competent verifică și constată situația de dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești din informațiile prezentate de contribuabil în cerere și/sau din informații și/sau documente relevante deținute de organul fiscal.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. c), organul fiscal poate acorda eșalonarea la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la alin. (1), în următoarele situații:

a)debitorul nu deține în proprietate bunuri în vederea constituirii de garanții, caz în care eșalonarea la plată se acordă pe cel mult 6 luni și penalitățile de întârziere cuprinse în certificatul de atestare fiscală nu se amână la plată și se includ în eșalonare;

b)debitorul constituie garanții a căror valoare este mai mică de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, caz în care eșalonarea la plată se acordă pe cel mult 6 luni și penalitățile de întârziere cuprinse în certificatul de atestare fiscală nu se amână la plată și se includ în eșalonare;

c)debitorul constituie garanții a căror valoare este mai mare de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, dar insuficiente față de cuantumul garanțiilor prevăzute la alin. (4), caz în care eșalonarea la plată se acordă pe o perioadă de cel mult 5 ani și penalitățile de întârziere cuprinse în certificatul de atestare fiscală nu se amână la plată și se includ în eșalonare.

Art. 6 - Cererea de acordare a eșalonării la plată

(1) Cererea de acordare a eșalonării la plată, denumită în continuare cerere, se depune la registratura U.A.T. Valea Ursului sau se transmite prin poștă cu confirmare de primire și se soluționează de către organul fiscal local în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii (vezi model anexa nr.3).

Cererea de acordare a eșalonării la plată a obligațiilor fiscale va cuprinde următoarele elemente:

a) datele de identificare a contribuabilului: denumirea/numele și prenumele acestuia, a/ale reprezentantului legal/reprezentantului fiscal/împuternicitului, dacă este cazul, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală, numărul de telefon/fax al acestora, adresa de e-mail;

b) perioada pentru care se solicită eșalonarea la plată, exprimată în luni, și motivarea acesteia;

c) suma totală pentru care se solicită eșalonarea la plată, defalcată pe tipuri de impozite, taxe, contribuții la bugetul local și, în cadrul acestora, pe obligații fiscale principale și accesorii;

d) justificarea stării de dificultate generate de lipsa temporară de dificultăți bănești și cauzele acesteia;

e) mențiuni referitoare la înlesnirile la plată acordate de către alte instituții, până la data depunerii cererii, în baza actelor normative în materie de înlesniri la plată;

f) mențiuni referitoare la bunurile în proprietate, în cazul contribuabililor care nu dețin bunuri în proprietate sau acestea sunt insuficiente pentru constituirea garanțiilor la nivelul prevăzut de art. 9 din prezenta procedură, după caz;

g) data și semnătura contribuabilului și/ sau reprezentantului legal/reprezentantului fiscal/împuternicitului.

(2) Cererea de acordare a eșalonării la plată a obligațiilor fiscale restante datorate bugetului local, împreună cu documentele prevăzute la punctele (3), (4) și (5), după caz, se constituie într-un dosar care se depune de către contribuabil la registratura U.A.T. Valea Ursului .

(3) La cererea de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale restante se anexează următoarele documente:

a) copia actului de identitate, respectiv copia certificatului de înregistrare în RC;

b) justificarea stării de dificultate generate de lipsa temporară a disponibilităților bănești și cauzele acesteia;

c) copia ultimei balanțe de verificare în cazul persoanelor juridice;

d) declarația pe propria răspundere a contribuabilului, din care să reiasă: că nu se află sub incidența legislației privind insolvența, că nu se află în dizolvare, potrivit prevederilor legale în vigoare, că nu i s-au/s-a stabilit răspunderile/răspunderea, potrivit legislației privind insolvența, și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

e) veniturile solicitantului și ale celorlalți membrii ai familiei care locuiesc împreună, pe ultimele 6 luni anterioare depunerii cererii de acordare a eșalonării;

f) certificat de atestare fiscală emis de Biroul impozite și taxe locale;

g) documente sau informații relevante în susținerea cereri;

h) garanția constituită conform prezentei proceduri (în cazul persoanelor fizice).

(4) În cazul debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate ori cuantumul garanțiilor constituite este mai mic de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, cererea poate fi însoțită de o propunere de grafic de eșalonare la plată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate, cererea se soluționează de organul fiscal competent în termen de 15 zile de la data înregistrării acesteia.

Contribuabilii fără domiciliu în România pot beneficia de înlesniri de plată numai dacă desemnează un împuternicit, conform prevederilor art.18 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Art. 6¹ Retragera cererii de acordare a eşalonării la plată

Cererea poate fi retrasă de debitor până la emiterea deciziei de eşalonare la plată sau a deciziei de respingere. Organul fiscal competent comunică debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.

(2) Prin retragerea cererii, debitorul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere.

Art.7 Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului. Eliberarea certificatului de atestare fiscală în scopul acordării eşalonării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), termenul de eliberare a certificatului de atestare fiscală este de cel mult 10 zile lucrătoare în cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 158 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold la data eliberării acestuia.

(5) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către debitor în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se procedează la punerea de acord a acestora.

(6) Prin excepție de la prevederile art. 158 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.

Art. 8 - Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor fiscale

În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eşalonare la plată debitorul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, se sting mai întâi obligațiile exigibile în această perioadă și apoi obligațiile cuprinse în certificatul de atestare fiscală.

Art.9 Garanții

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, debitorul trebuie să constituie garanții. La cererea temeinic justificată a debitorului, organul fiscal competent poate aproba prelungirea acestui termen cu cel mult 30 de zile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele categorii de debitori nu trebuie să constituie garanții:

a) instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

b) autoritățile/serviciile publice autonome înființate prin lege organică; unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la art.7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Șișești» și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare;

c) instituțiile de învățământ superior de stat.

(3) Debitorii prevăzuți la alin.(2) care dețin în proprietate bunuri constituie garanții astfel:

a) dacă valoarea bunurilor acoperă valorile prevăzute la alin. (13)sau(15), după caz, debitorii constituie garanții la nivelul acestor valori, cu respectarea prevederilor prezentului articol;

b) dacă valoarea bunurilor nu acoperă valorile prevăzute la alin. (13)sau(15), după caz, debitorii constituie garanții la valoarea bunurilor deținute în proprietate, cu respectarea prevederilor prezentului articol.

(4) Debitorii prevăzuți la art. 186 alin. (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care dețin în proprietate bunuri insuficiente pentru a acoperi valorile prevăzute la alin. (13)sau(15), constituie garanții la valoarea bunurilor deținute în proprietate, cu respectarea prevederilor prezentului articol.

(5) Prin acordul de principiu organul fiscal stabilește perioada de eșalonare la plată, data până la care este valabilă garanția în cazul în care aceasta este constituită sub forma scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție, precum și cuantumul garanției, cu menționarea sumelor eșalonate la plată, a dobânzilor datorate pe perioada de eșalonare la plată și a procentului prevăzut la alin. (13) din prezenta procedură, corespunzător perioadei de eșalonare.

(6) Garanțiile pot consta în:

a) mijloace bănești consemnate pe numele debitorului la dispoziția organului fiscal la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție potrivit art. 211 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

c) instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor proprietate a debitorului;

d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale debitorului pentru care există un acord de eșalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane. Aceste bunuri trebuie să fie libere de orice sarcini, cu excepția cazului în care acestea sunt sechestrate exclusiv de către organul fiscal competent, cu respectarea limitelor prevăzute la alin. (16).

(7) Pot forma obiect al garanțiilor constituite potrivit alin. (6) bunurile mobile care nu au durată normală de funcționare expirată potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și bunurile mobile care, deși au durată normală de funcționare expirată, au fost supuse reevaluării potrivit regulilor contabile în vigoare.

(7¹) Nu pot face obiectul garanțiilor prevăzute la alin. (6) lit. c)și d) bunurile perisabile.

(8) Bunul ce constituie obiect al garanției prevăzute la alin. (6) lit. d) nu poate să mai constituie obiect al unei garanții pentru eșalonarea la plată a obligațiilor unui alt debitor.

(9) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor proprietatea debitorului deja sechestrate de organul fiscal acoperă valoarea prevăzută la alin. (13)sau(15) din prezenta procedură, după caz, cu condiția prezentării unui raport de evaluare cu valori actualizate ale bunurilor sechestrate la data depunerii cererii, în termenul prevăzut la alin. (1). Dispozițiile alin. (11) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Prevederile alin. (9) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care pentru creanțele solicitate la eșalonare a fost instituit, anterior emiterii titlului de creanță în care aceste creanțe au fost individualizate, un sechestrul asiguratoriu, transformat în sechestrul executoriu în condițiile art. 213 alin. (3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cazul în care există sume indisponibilizate în conturile bancare ale debitorului ca urmare a popririi asiguratorii sau executorii care acoperă valoarea prevăzută la alin. (14). Sumele indisponibilizate vor fi virate la trezorerie în vederea constituirii garanției potrivit dispozițiilor alin. (6) lit. a din prezenta procedură.

(10) În situația în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul fiscal nu acoperă valoarea prevăzută la alin. (13)sau(15) din prezenta procedură, după caz, debitorul constituie garanție potrivit prevederilor alin. (1) pentru diferența de valoare neacoperită.

(11) Bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (6) lit. c)și d) se evaluează de un evaluator autorizat, care întocmește un raport de evaluare conform standardelor de evaluare în vigoare.

(12) Pentru bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (6) lit. c) și d), debitorul depune la organul fiscal competent, în termenul prevăzut la alin. (1), raportul de evaluare și alte documente stabilite prin ordin emis în condițiile art. 209 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (6) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată, astfel:

- a) pentru eșalonări de la 13 la 24 de luni, procentul este de 4%;
- b) pentru eșalonări de la 25 la 36 de luni, procentul este de 8%;
- c) pentru eșalonări de la 37 la 48 de luni, procentul este de 12%;
- d) pentru eșalonări de peste 49 de luni, procentul este de 16%.

(14) Prin excepție de la prevederile alin. (13), garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (6) lit. a) și b) trebuie să acopere sumele eșalonate la plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată.

(15) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (6) lit. c), dacă bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, valoarea acestor bunuri trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(16) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (6) lit. d), valoarea acestor bunuri trebuie să acopere obligațiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal competent a instituit sechestrul, precum și sumele eșalonate la plată ale debitorului, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată.

(17) Perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie cu cel puțin 3 luni mai mare decât scadența ultimei rate din eșalonarea la plată.

(18) Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea temeinic justificată a debitorului. În urma analizării celor solicitate de debitor, organul fiscal poate aproba sau respinge solicitarea privind înlocuirea sau redimensionarea garanției.

(18^1) În cazul aprobării, pentru debitorii care beneficiază de eșalonarea la plată cu constituire de garanții potrivit alin. (13), procentajul suplimentar al garanției care se ia în calcul la stabilirea valorii garanției este cel în vigoare la data înlocuirii sau redimensionării garanției, corespunzător perioadei de timp rămase din eșalonarea la plată acordată.

(18^2) În cazul aprobării, pentru debitorii care beneficiază de eșalonarea la plată cu bunuri insuficiente, pentru stabilirea valorii garanției se ia în calcul cuantumul obligațiilor rămase de plată din eșalonare.

(18^3) Organul fiscal, la cererea debitorului, eliberează diferența de garanție care depășește valoarea luată în calcul cu ocazia redimensionării, iar în cazul înlocuirii eliberează garanția constituită asupra bunului înlocuit.

(19) Organul fiscal competent eliberează garanțiile după comunicarea deciziei de finalizare a eșalonării la plată.

(20) În cazul în care, pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția constituită potrivit alin. (15) din prezenta procedură se execută de către un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, în favoarea organului fiscal competent, nu acoperă valoarea garanțiilor prevăzute la alin. (13), debitorul are obligația reîntregirii acestora, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată.

(21) În cazul în care, pe parcursul derulării eșalonării la plată, bunul care face obiectul garanției constituite potrivit alin. (6) lit. d) și alin. (16) se execută de către organul fiscal pentru obligațiile de plată ale garantului, debitorul are obligația constituirii de garanții pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată. În acest caz, până la constituirea garanției, sumele rămase după efectuarea distribuirii sunt indisponibilizate în favoarea organului fiscal, urmând a stinge obligațiile rămase din eșalonarea la plată dacă garanția nu este constituită în cel mult 15 zile de la data comunicării de către organul fiscal a înștiințării cu privire la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor.

(22) La cererea debitorului, organul fiscal competent poate executa garanția constituită sub formele prevăzute la alin. (6) lit. a) și c) sau poate aproba valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților în condițiile art. 248 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care se stinge întreaga sumă eșalonată la plată.

(23) În cazul în care pe parcursul eșalonării la plată bunurile care fac obiectul garanției constituite potrivit alin. (6) lit. c) și d), precum și alin. (15) și (16) din prezenta procedură s-au degradat ori dreptul de proprietate a acestor bunuri s-a modificat prin hotărâri judecătorești care constituie titluri executorii, la solicitarea organului fiscal central, debitorul are obligația reconstituirii garanțiilor pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonarea la plată dacă celelalte garanții nu sunt îndestulătoare.

(24) În cazul în care contribuabilii care beneficiază de eșalonare la plată dețin în proprietate bunuri deja sechestrate de către organul fiscal, altele decât cele care fac obiectul garanțiilor constituite potrivit prezentului articol, sechestrurile instituite pe aceste bunuri se ridică, cu excepția cazului în care sunt aplicabile dispozițiile art. 213 alin. (8) sau (8¹) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10 - Modul de soluționare a cererii de eșalonare la plată

(1) Cererea contribuabilului se analizează de către o comisie din cadrul U.A.T. Valea Ursului , numită de către Primar.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare (conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.1) care fac parte integrantă din decizia de eșalonare la plată. În sensul art. 167 din Codul de procedură fiscală, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.

(3) Cererea se soluționează prin dispoziție de respingere în oricare dintre următoarele situații:

- a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (2) din prezenta procedură;
- b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 5 din prezenta procedură;
- c) contribuabilul nu depune documentele justificative necesare soluționării cererii;
- d) cererea și documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eșalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;
- e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eșalonare la plată.

(4) După eliberarea certificatului de atestare fiscală și, după caz, punerea de acord a sumelor potrivit art.7 alin. (5) din prezenta procedură, organul fiscal competent verifică încadrarea cererii în prevederile prezentului capitol și comunică debitorului decizia de respingere sau acordul de principiu privind eșalonarea la plată, după caz.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4) din prezenta procedură, în cazul debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate, nu se emite acord de principiu privind eșalonarea la plată.

(A) Procedura de emitere a acordului de principiu ori a deciziei de respingere a cererii de acordare a eșalonărilor la plata obligațiilor fiscale

La nivelul compartimentului financiar- contabilitate, impozite și taxe locale din cadrul Primăriei Ion Creangă , Comisia de analiză a cererilor de acordare a eșalonării la plată, va avea următoarele atribuții:

1) După eliberarea certificatului de atestare fiscală, Comisia verifică:

- a) dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 5 alin.(1) lit. a), b) și d)-f), alin. (2);
- b) dacă cererea de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale conține obligațiile fiscale prevăzute la art.3 alin. (2) din prezenta hotărâre.

2) Îndeplinirea condiției prevăzute la art.5 alin. (1) lit.b) din prezenta procedură, referitoare la dificultatea generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și capacitatea financiară de plată pe perioada de eșalonare, se analizează și se stabilește de organul fiscal pe baza documentelor referitoare la încasările și plățile pe ultimele 6 luni anterioare depunerii cererii de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale, a programului de restructurare sau redresare financiară prezentat de contribuabil ori a altor informații și/sau documente relevante prezentate de contribuabil sau deținute de organul fiscal. În

această analiză sunt relevante evoluția pozitivă a capacității financiare de plată pe perioada eșalonării, precum și sustenabilitatea acesteia.

3) În cazul persoanelor juridice, la stabilirea dificultății generate de lipsa temporară de disponibilități bănești se pot avea în vedere și indicatorii orientativi, precum și alte informații prevăzute în anexa nr.5, care face parte integrantă din prezenta procedură.

4) După verificarea condițiilor prevăzute la alin. (1), Comisia, în cel mult 15 zile de la eliberarea certificatului de atestare fiscală, întocmește referatul "A", conform modelului prevăzut în anexa nr.7. Referatul "A" va fi însoțit de documentele ce dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1) din prezenta procedură.

5) Concomitent cu referatul prevăzut la alin.4), Comisia întocmește acordul de principiu, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8, sau, după caz, decizia de respingere a cererii de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale (model anexa nr.2).

6) Prin acordul de principiu, Comisia stabilește perioada de eșalonare, data până la care este valabilă garanția, în cazul în care aceasta este constituită sub forma scrisorii de garanție bancară, precum și cuantumul garanției, cu menționarea sumelor eșalonate la plată, a dobânzilor datorate pe perioada de eșalonare la plată. Dobânda se calculează la data emiterii acordului de principiu.

7) Comisia emite dispoziția de respingere a cererii de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale în următoarele situații:

a) pentru obligațiile fiscale prevăzute la art. 3 alin (2) din prezenta procedură, ori de câte ori în cerere sunt înscrise și astfel de sume;

b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare a eșalonării prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b) și d)-f) și alin. (2) din prezenta procedură;

c) contribuabilul nu depune documentele justificative necesare soluționării cererii;

d) cererea de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale și documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eșalonării la plată prevăzute într-o cerere anterioară, care a fost respinsă;

e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eșalonare la plată.

8) Un exemplar al deciziei de respingere se comunică contribuabilului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul eșalonării.

9) Înaintea emiterii deciziei de respingere a cererii de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale, Comisia efectuează audierea contribuabilului potrivit art. 9 din Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, organul fiscal va întocmi un proces-verbal de audiere.

(B) Procedura de emitere a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale

1) În situația în care contribuabilul a depus garanțiile în cuantumul prevăzut în Acordul de principiu, precum și documentele prevăzute la art. 9, în termenul legal, Comisia verifică îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) din prezenta procedură și întocmește referatul "B", conform modelului prevăzut în anexa- Referatul "B" va fi însoțit de documentele ce dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) din prezenta procedură, precum și de documentele prevăzute la art.9 în ceea ce privesc garanțiile.

2) Pe baza propunerii din referatul "B", un angajat al compartimentului financiar- contabilitate , Impozite și Taxe Locale emite Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale.

3) Perioada de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale se stabilește de organul fiscal în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale care se eșalonează la plată și de capacitatea financiară de plată a contribuabilului. Perioada de eșalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eșalonare la plată solicitată de contribuabilul. Numărul de luni este dat de numărul de rate de eșalonare.

4) Termenul de plată a ratelor de eșalonare este data de 25 a fiecărei luni. Prima rată din graficul de eșalonare la plată are termenul de plată data de 25 a lunii următoare emiterii deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(C) Cererea acordării eșalonării la plată a obligațiilor restante la bugetul local al comunei Valea Ursului , de către persoane fizice și juridice , împreună cu documentele prevăzute la art.10alin.(1)- (5) și lit. A) și lit.B) se prezintă în Consiliul local , spre știință .

Art. 11 - Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată

(1) Eșalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în termen de 30 zile de la termenul de plată prevăzut de lege, inclusiv sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată;

b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de eșalonare la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după această dată;

c) să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative sau din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației;

d) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eșalonare. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eșalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare;

e) să se achite obligațiile fiscale administrate de compartimentul finacair- contabilitate Impozite și Taxe Locale, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult 30 de zile, de la data comunicării acestei decizii;

f) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art.14 sau 15 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eșalonarea la plată a acestor sume;

g) să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

h) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 5, alin. (1) lit. d) și e);

i) să se reîntrească garanția în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (19), în cel mult 15 zile de la data distribuirii sumelor rezultate din valorificarea bunurilor de către alți creditori;

j) să constituie garanția în condițiile prevăzute la art. 9, în cel mult 15 zile de la data comunicării de către organul fiscal a înștiințării cu privire la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor;

k) să constituie garanția în condițiile prevăzute la art. 9, în cel mult 15 zile de la data comunicării solicitării organului fiscal.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin.(1) se împlinesc după data finalizării eșalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eșalonării la plată.

(3) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia de finalizare a eșalonării la plată.

(4) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la art. 11 alin. (1) din prezenta procedură, compartimentul finaciar- contabilitate , Impozite și Taxe Locale emite, în două exemplare, decizia de finalizare a eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, conform modelului prevăzut în anexa la procedură. Un exemplar al acestei decizii se comunică contribuabilului, iar un exemplar se arhivează la dosarul înlesniri la plată.

Art.11¹ Modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a eșalonării, decizia de eșalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eșalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eșalonării la plată, prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a)-c), e)-j) din prezenta procedură;

(2) Contribuabilul poate depune o singură cerere de modificare a deciziei de eșalonare la plată într-un an calendaristic sau, după caz, fracție de an calendaristic. Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (11), lit. h)debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată ori de câte ori este necesar.

Prin cerere se poate solicita modificarea deciziei de eşalonare la plată prin includerea tuturor obligaţiilor fiscale ce reprezintă condiţie de menţinere a valabilităţii eşalonării la plată la data depunerii cererii.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art.11 alin. (1) lit. a)-c) şi e)-j) din prezenta procedură, după caz, şi se soluţionează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) Pentru obligaţiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menţinerea perioadei de eşalonare deja aprobate, cu excepţia situaţiei în care valoarea garanţiilor constituite de debitori este mai mică de 50% faţă de cuantumul obligaţiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, caz în care perioada de eşalonare este de cel mult 6 luni de la data comunicării deciziei de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(5) Cuantumul şi termenele de plată ale noilor rate de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(6) După depunerea cererii, în termen de 10 zile de la comunicarea acordului de principiu de către organul fiscal central, debitorul trebuie să constituie şi garanţiile prevăzute de prezenta procedură, corespunzător condiţiilor în care urmează să se modifice decizia de eşalonare la plată.

(7) Debitorul nu trebuie să constituie garanţii în situaţia în care valoarea garanţiilor deja constituite acoperă obligaţiile fiscale rămase din eşalonarea la plată, precum şi obligaţiile fiscale pentru care se solicită modificarea deciziei de eşalonare la plată. În situaţia garanţiilor deja constituite, se încheie un act adiţional la contractul de ipotecă/gaj.

(8) În situaţia debitorilor care deţin bunuri în proprietate, insuficiente pentru a constitui garanţiile în cuantumul prevăzut la prezentul capitol, organul fiscal central poate aproba cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiţii prevăzute de prezenta procedură. În acest caz, penalităţile de întârziere nu se amână la plată, ci se includ în eşalonare, iar decizia de amânare la plată a penalităţilor de întârziere şi a penalităţilor de nedeclarare se anulează.

(9) În situaţia în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată se respinge, debitorul are obligaţia să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.

(10) În situaţia în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obţine o suspendare a executării actului administrativ fiscal în care sunt individualizate creanţe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică, la cererea debitorului. Dacă eşalonarea cuprinde doar creanţele fiscale individualizate în actul administrativ suspendat, decizia de eşalonare la plată se suspendă.

(11) În situaţia în care pe perioada de valabilitate a eşalonării se desfiinţează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanţe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului.

(11[^]1) Prevederile alineatului (11) şi (11[^]1) din prezenta procedură se aplică şi în situaţia în care debitorul obţine suspendarea executării silite conform art. 719 din Codul de procedură civilă, atunci când motivele contestaţiei la executare privesc stingerea sau inexistenţa creanţei fiscale care face obiectul executării silite contestate.

Art. 12 - Majorări de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate amânări sau eşalonări la plată, pentru obligaţiile fiscale principale eşalonate sau amânate la plată, se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracţiune de lună, reprezentând echivalentul prejudiciului.

(2) Pe perioada pentru care au fost acordate eşalonări la plată, pentru obligaţiile fiscale eşalonate la plată, cu excepţia celor prevăzute la art. 173 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, se datorează şi se calculează majorări de întârziere la nivelul stabilit potrivit art. 183 din Codul de procedură fiscală.

(3) Majorările de întârziere se datorează şi se calculează pentru fiecare rată din graficul de eşalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eşalonare la plată şi până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 11 alin. (1) lit.d), după caz.

(4) Majorările de întârziere datorate şi calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art.11 alin.(1) lit.d) din prezenta procedură se comunică prin decizie referitoare la obligaţii de plată accesorii şi se achită potrivit prevederilor art. 183 din Codul de procedură fiscală, nivelul acestora fiind de 1% din

cuantumul obligațiilor fiscale principale neachitate la termen, calculate pentru fiecare lună sau fracțiune de lună. În cazul modificării nivelului majorărilor de întârziere prin act normativ, se aplică valoarea actualizată de la data intrării în vigoare a modificării.

(5) Pe perioada eşalonării şi/sau amânării la plată, un procent de 50% din majorările de întârziere reprezentând componenta de penalitate a acestora, aferente obligațiilor fiscale eşalonate sau amânate la plată, se amână la plată. În situația în care sumele eşalonate sau amânate au fost stinse în totalitate, majorările de întârziere amânate la plată se anulează.

(6) Pentru rata de eşalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, potrivit art. (11) lit. d) din prezenta procedură se percepe o penalitate, care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii şi se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(7) Nivelul penalității este de 5% din suma rămasă nestinsă din rata de eşalonare, reprezentând obligații fiscale principale şi/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz;

(8) Penalitatea se face venit la bugetul local.

Art. 13 - Pierderea valabilității eşalonării la plată şi consecințele pierderii acesteia

(1) Eşalonarea la plată îşi pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 11 alin.(1) din prezenta procedură. Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată, care se comunică contribuabilului.

(2) Decizia de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale se emite în două exemplare, conform modelului prevăzut în anexă. Un exemplar al acestei decizii comunică contribuabilului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul înlesnirii la plată.

(3) Pierderea valabilității eşalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(4) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată acordată de organul fiscal local, se datorează de la data emiterii deciziei de eşalonare la plată majorări de întârziere potrivit art. 183 din Codul de procedură fiscală cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 13¹ - Menținerea eşalonării la plată

Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (1) din prezenta procedură, cu excepția cazului în care eşalonarea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzute la art. 5, lit.d) şi e) din prezenta procedură, o singură dată într-un an calendaristic, sau fracție de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea tuturor obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eşalonării la plată, după caz. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării, cu păstrarea perioadei de eşalonare deja aprobate.

Art. 14 - Executarea garanțiilor

În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile în contul obligațiilor fiscale rămase nestinse.

Art. 15 - Suspendarea executării silite

(1) Pentru sumele care fac obiectul eşalonării la plată a obligațiilor fiscale nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eşalonare la plată către contribuabil, organele fiscale competente comunică, în scris, băncilor la care contribuabilul are deschise conturile bancare şi/sau terților popriți care deţin/datorează sume de bani contribuabilului măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin.(2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei şi în valuta, începând cu data şi ora comunicării către bănci a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data şi ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, contribuabilul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate de organele fiscal competente de care depinde menținerea valabilității eșalonării la plată ;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silită are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia contribuabilului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire,

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a contribuabilului se suspendă de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

Art. 16 - Regimul special al obligațiilor fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrative similar

(1) Pentru contribuabilii care au solicitat eșalonarea la plată și care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal local într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul sau alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/ nu suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută până la soluționarea cererii de acordare a eșalonării la plată.

(2) În situația în care cererea de acordare a eșalonării la plată a fost respinsă, contribuabilii prevăzuți la alin.(1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere. În acest caz, o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată se poate depune după împlinirea unui termen de 12 luni de la data comunicării deciziei de respingere.

(3) Pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrative similar pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută.

Art. 17 - Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite prin prezenta procedură, se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârșesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

Art. 18 - Renunțarea la eșalonarea la plată

(1) Debitorul poate renunța la eșalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eșalonare.

(2) În cazul renunțării la eșalonare, contribuabilul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eșalonare până la data la care intervine pierderea valabilității eșalonării la plată. Prevederile art.11 alin.(3) din prezenta procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin.(2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eșalonării la plată.

Art. 19 - Dispoziții finale

(1) Organul fiscal competent care emite decizia de eșalonare la plată poate îndrepta erorile din conținutul acesteia, din oficiu sau la cererea contribuabilului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de contribuabil de la data comunicării acesteia, potrivit legii (vezi model anexa).

(2) În cazul în care în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eșalonare la plată s-au stins obligații fiscale prin orice modalitate prevăzută de lege și care sunt cuprinse în suma care face obiectul eșalonării la plată, contribuabilul achită ratele eșalonate până la concurența sumei rămase de plată.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2), în situația în care, până la emiterea deciziei de eșalonare la plată, se constată că s-au stins mai mult de 50% din obligațiile fiscale care fac obiectul eșalonării la plată, la cererea contribuabilului, organul fiscal competent eliberează un nou certificat de atestare fiscală, caz în care prevederile prezentei proceduri se aplică în mod corespunzător.

(4) Contribuabilul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eșalonare la plată. În acest caz, contribuabilul notifică organul fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste

sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înștiințează contribuabilul, până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de eşalonare aprobate până la concurența cu suma achitată.

(5) În situația în care se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eşalonare la plată, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, până la următorul termen de plată a ratelor, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. În acest caz, ratele care fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz. Noul grafic de eşalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(6) Anexele nr.1-28 fac parte integrantă din prezenta procedură

(7) Dispozițiile prezentei proceduri se aplică eşalonărilor la plată aflate în derulare și se completează în mod corespunzător cu prevederile Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Primar,
Smeria Viorel

Secretar General UAT
Hanganu Marinela

Întocmit,
Andronic Mihaela

